

[Johanne Dahlerup-Petersen.]

for, at Statskassen deltager med 1 300 000 Kr. som foreslaaet.

Lannung: Jeg kan paa mit Partis Vegne ligeledes tiltræde det foreliggende Lovforslag.

Jeg konstaterer med Tilfredshed, at man ogsaa for det kommende Finansaar i Lighed med de foregaaende Aar udvider Tidsrummet for Ydelsen af Skolebespisning til at omfatte hele Aaret og ikke som ifølge Forsorgsloven begrænser den til Maanederne November—Marts. Denne Udvidelse er selvfølgelig særlig velmotiveret under de raadende Forhold med betydelige Vanskeligheder i økonomisk og ernæringsmæssig Henseende. Da her imidlertid kun er Spørgsmaal om at tilvejebringe Hjemmel for Kommunerne til at have Skolebespisning i det udvidede Tidsrum, hvis de ønsker det, henstiller jeg, at man gør denne Hjemmel permanent; det vilde være naturligt. Kommunerne kan saa selv skønne over, i hvilket Omgang de vil benytte sig af Retten til at have Skolebespisning: enten hele Skoleaaret rundt eller kun i en Del af det, Vinterhalvaaret eller lignende.

Der bestaar imidlertid stadig i Henhold til Forsorgsloven den Begrænsning af Skolebespisningen, at de Børn, hvis Forældres Indtægt naar op over Sygekassegrænsen, ikke kan deltage, selv om de gerne vilde og maaske i det givne Tilfælde i og for sig havde godt af det af sundhedsmæssige Grunde. Udtrykt i Tal betyder det t. Eks. for Københavns Vedkommende, at ca. 90 pCt. eller maaske flere af Børnene har Ret til at deltage i Bespisningen, selv om kun en Trediedel eller saa benytter sig deraf, medens den resterende halve Snes Procent eller maaske færre er udelukket. Denne Udelukkelse gælder, selv om de paagældende Kommuner gerne vilde give alle dem, der maatte ønske det, Adgang til at deltage i Skolebespisningen.

Jeg vil gerne for mit Vedkommende fremhæve over for den højtærede Minister det Synspunkt, som deles af mange interesserede, heriblandt mange kendte Skolefolk, at sundhedsmæssige og folkehygiejniske Hensyn, der rækker videre eller ud over det rent forsgsmæssige, burde være afgørende her. Dette vil igen sige, at det principielt

er rigtigt, at alle Børn, hvis Forældre ønsker det, altsaa ogsaa den sidste halve Snes Procent, skulde have Mulighed for at nyde godt af det folkehygiejnisk set vigtige Gode, som Skolebespisningen saa givet er.

Jeg opfordrer den højtærede Minister til med sit friske Initiativ, som vi allerede har set Eksempler paa, at gaa ind for en saadan Reform af den gældende Ordning, at Kommunerne faar Hjemmel til, hvis de maatte ønske det, at undlade at udelukke nogle af Børnene fra Deltagelse, allermindst selvfølgelig under vanskelige Ernæringsforhold. Vi har jo allerede den fornuftige Ordning, at alle Børn er ligestillede, for saa vidt angaar f. Eks. gratis Tandlægebehandling i Skolen. Her er lige Adgang for alle, hvilket utvivlsomt er af stor social Værdi og betyder meget for Folkehygiejnen.

Hvis man ikke uden videre vil gaa ind for at lade alle Børn faa Mulighed for vederlagsfrit at deltage i Skolebespisningen som Parallel til Ordningen paa andre Felter, saa kunde man jo, hvis man endelig vilde, lade de Børn, hvis Forældres Indtægter naar op over Sygekassegrænsen, betale Kostprisen for Maden. Men bedst var det efter min Opfattelse at undgaa denne Deling af Børnene, som aldrig er af det gode, hvilket forekommer mig fuldt forsvareligt med den Skatteprogression, vi har.

Jeg vil til sidst ogsaa for mit Vedkommende med Hensyn til Rationeringsmærkespørgsmaalet henstille til den højtærede Socialminister i Lighed med, hvad der ogsaa fra anden Side og i det andet høje Ting er nævnt, at man fremmer Bestræbelserne for i Samarbejde med Sundhedsstyrelsen at tilrettelægge Skolebespisningen saaledes, at der ikke lægges Beslag paa de Rationeringsmærker, det kniber mest med, i videre Omfang end absolut nødvendigt for at faa en forsvarelig Kostplan. Jeg forstaar jo ogsaa, at Ministeren har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal.

Hermed anbefaler jeg Lovforslaget.

Socialministeren (Laurits Hansen): Jeg kan takke de ærede Ordførere for den Tilslutning, som Lovforslaget har faaet, og har blot ganske faa Bemærkninger at knytte dertil.

Med Hensyn til Rationeringsmærkerne er der desværre ingen Vej udenom, og dem,